στα καὶ ἡ Ὀκταβία ἐξῆλθον τοῦ Πραιτωρίου, ὁδηγούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀρικίου, καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ἡ ὠχρότης τοῦ προσώπου αὐτῶν παρεῖχε νέον θέλγητρον εἰς τὴν καλλονήν των· οἱ ὀφθαλμοί των ἦσαν πλήρεις δακρύων· ὁ Παῦλος ἔλαβεν ἀμφοτέρας ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ εἶπε μεγαλοφώνως:

«Ἡ μὲν εἶνε σύζυγος τοῦ γερουσιαστοῦ Ἀρικίου, ἡ δὲ μνηστή μου. Ὁ Ἡλιογάβαλος ἀπεφάσισε νὰ τὰς καταστήσῃ αὐλικάς! Τὸ δέχεσθε, σύντροφοι;»

«Ὄχι, ὄχι!» ἀνέκραξαν οἱ ἀξιωματικοί.

Καὶ πάραυτα μύρια στόματα προέφερον ἀπειλὰς κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Κίνησις παρήχθη ἐν τῷ πλήθει, πολλοὶ βραχίονες ὑψώθησαν καὶ ξίφη ἀπήστραψαν εἰς τὸν ἥλιον.

Ὁ Ἡλιογάβαλος ἐδειλίασε καὶ κατελήφθη ὑπὸ φρίκης. Οἱ αὐλικοὶ ἔντρομοι καὶ οὗτοι ἐκραύγαζον, ἄλλοι ὠλόλυζον, πάντες δὲ ἀπεπειρῶντο νὰ φύγωσιν.

Ἀνεφάνη τότε τὸ φορεῖον, φερόμενον ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν Αἰθιόπων, οἵτινες προσεπάθουν ν' ἀνοίξωσι δίοδον διὰ μέσου τῶν πυκνῶν στοίχων τῶν στρατιωτῶν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔνευεν ἱκετευτικῶς τοῖς στρατιώταις καὶ διένειμεν αὐτοῖς κοσμήματα, ἅτινα ἀπέσπα ἀπὸ τοῦ τραχήλου, τῶν βραχιόνων καὶ τῶν ἐνδυμάτων του.

Τοῦτο ἐφάνη ἐπιτυχὸν ἐν ἀρχῇ. Τὸ φορεῖον προὐχώρει, καίτοι δυσκόλως. Ἀφοῦ ἐξήντλησε τὰ κοσμήματα, ἔρριψε τὰ ἐκ πορφύρας καὶ μετάξης ἐνδύματά του, τοὺς ἐκ μαργαριτῶν στρεπτούς, τοὺς περιβάλλοντας τὰς κνήμας του, τὴν μίτραν καὶ τὸ χρυσοῦν δίκτυον, τὸ συγκρατοῦν τὴν κόμην του. Ἀφοῦ δ' ἐξήντλησε πᾶν ὅ,τι πολύτιμον ἐφ' ἑαυτοῦ εἶχεν, ἐπειράθη νὰ κάμψῃ τοὺς πραιτωριανοὺς δι' ὑποσχέσεων· ὤμνυεν ὅτι θὰ διένειμε μετ' αὐτῶν τοὺς θησαυρούς του καὶ ὅτι θὰ παρέδιδε τὴν Ρώμην ἵνα πλουτίσωσιν.

Ἀλλ' εἰς μάτην! Οὐδεὶς ἤκουεν αὐτόν. Αἱ τὸ στρατόπεδον κατέχουσαι λεγεῶνες συνίσταντο ἐξ ἀνδρῶν πάσης ἐθνικότητος· τινὲς ἡμιβάρβαροι, μόλις ἠννόουν τὴν λατινικὴν γλῶσσαν. Εὐνόητον ἑπομένως μεθ' ὁποίας ὁρμῆς ἐπωφελήθησαν τῆς παρεχομένης αὐτῆς περιστάσεως, ὅπως ἀποτινάξωσιν ἐπὶ στιγμὴν τὸν σιδηροῦν ζυγόν, ὅστις ἐβάρυνε τὸν τράχηλον αὐτῶν.

Ἀφοῦ διεμοιράσθησαν τὰ κοσμήματα τοῦ Ἡλιογαβάλου ἐφώρμησαν κατὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀκολουθίας του, ἀπεγύμνωσαν δὲ καὶ ἐκακοποίησαν τοὺς ἀνθισταμένους.

Δοῦλοι, αὐλικοί, ὡραῖοι νεανίαι, ὡραῖαι κόραι, ἐπάλαιον ζωηρῶς κατὰ τῶν Γαλατῶν, τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Ἀφρικανῶν. Θόρυβος καὶ ταραχὴ ἀπερίγραπτος ἐπεκράτει· τὰ ξίφη ἀπήστραπτον καὶ τὸ αἷμα ἔρρεεν. Ἔνθεν μὲν σώματα ἔπιπτον ὑπὸ τὰ κτυπήματα, ἐκεῖθεν δὲ καγχασμοὶ ἀπεκρίνοντο εἰς τὰ παράπονα καὶ τοὺς λυγμούς.

Ἀφοῦ ἡ συνοδία κατεβλήθη καὶ ἀπεγυμνώθη, οἱ στρατιῶται εὑρέθησαν ἐνώπιον τῶν Αἰθιόπων, οἵτινες, ἀποθέσαντες τὸ φορτίον αὐτῶν, ἀνέμενον τὴν πάλην ἀπειλητικοί. Ἡ ὑπερήφανος αὐτῶν στάσις οὐδόλως ἐκώλυσε τοὺς στρατιώτας νὰ ὁρμήσωσι κατὰ τοῦ φορείου καὶ ν' ἁρπάσωσι τὰ κοσμοῦντα αὐτὸ πολύτιμα ἀντικείμενα.

Πάλη σῶμα πρὸς σῶμα συνήφθη, καὶ πολλοὶ τῶν προσβαλλόντων ἔπεσαν, καταβληθέντες ὑπὸ τῶν μαύρων ἐκείνων Ἡρακλέων, οἵτινες, λαβόντες τὰς ἐπιχρύσους τοῦ φορείου ῥάβδους, ἐκτύπων μεθ' ὁρμῆς θραύοντες πᾶν τὸ πρὸ αὐτῶν. Τὸ αἷμα ἔρρεε ποταμηδόν, ἀποτυφλοῦν τοὺς διαμαχομένους. Ὅμοιοι πρὸς ἄγρια θηρία ἵσταντο ὄρθιοι οἱ μαῦροι, σπείροντες τὸν θάνατον περὶ αὐτούς.

Ἐφαίνοντο ὡς εἰ ἦσαν ἐξ ὀρειχάλκου καὶ οὐδὲν ἠδύνατο αὐτοὺς νὰ καταβάλῃ. Εἷς, τοῦ ὁποίου αἱ χεῖρες ἐκόπησαν, ἀπώθει τοὺς ἀντιθέτους, κτυπῶν αὐτοὺς διὰ τῆς κεφαλῆς ὡς κριός. Ἄλλος, τοῦ ὁποίου ἐθραύσθη ἡ ῥάβδος, ἔλαβεν ἀπὸ τῶν ποδῶν ἓν πτῶμα, ὅπερ ἔσειεν ὡς βακτηρίαν καὶ δι' αὐτοῦ ἐκτύπα τοὺς στρατιώτας.

Ἀφοῦ πάντες ἐφονεύθησαν, τὸ πλῆθος, διερχόμενον ἐπὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν, ὥρμησεν ἐπὶ τοῦ φορείου, ὅπερ κατεσύντριψεν.

Οἱ ἀξιωματικοί, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀναχαιτίσωσι τοὺς στρατιώτας, προεχώρησαν ὅπως συλλάβωσι τὸν αὐτοκράτορα κατὰ διαταγὴν τοῦ Παύλου, ἀλλ' εἰς μάτην ἀνεζήτησαν αὐτὸν μεταξὺ τῶν πληγωμένων καὶ τῶν νεκρῶν.

Ἐπωφεληθεὶς τῆς ταραχῆς, ἀπογυμνωθεὶς τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν κοσμημάτων, δι' ὧν ἠδύνατο ν' ἀναγνωρισθῇ, ἔφυγε καὶ ἐκρύβη ἔν τινι καλύβῃ. Ἐκεῖ ἡμίγυμνος καὶ ἐξηπλωμένος ἐπὶ σωροῦ κόπρου ὁ Ἡλιογάβαλος ἐκρύπτετο ἔντρομος καὶ ἀγωνιῶν. Οἱ ὀδόντες του συνεκρούοντο, τὰ μέλη του ἔτρεμον, καὶ ὁ πώγων του ἔψαυε τὰ γόνατα ἐκ σπασμωδικῆς κινήσεως.

Ἐννοῶν ὅτι ἡ τελευταία αὐτοῦ ὥρα ἐσήμανεν, ἐθλίβετο ὅτι ἀπήρχετο τῆς ζωῆς, ἣν τὰ πάντα καθίστων αὐτῷ θελκτικήν. Ἀνεμνήσθη τῆς ἰσχύος του, τῆς πληρώσεως τῶν ὀρέξεών του, τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν, τῆς ὑποταγῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ ἔβλεπε τὸν θάνατον εἰδεχθῆ καὶ ἀπαίσιον. Ἤθελε νὰ ζήσῃ καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐκάλυψε δι' ἀκαθαρσιῶν τὸ πρόσωπον καὶ τὰ μέλη του, ἵνα καταστῇ ἀγνώριστος.

Ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας αὐτὸν ὀπισθοδρόμησεν ἐξ ἀηδίας καὶ ἐκάλεσε τοὺς συντρόφους του. Καταληφθέντες ὑπὸ ἀποστροφῆς, ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀκαθάρτου ἐκείνου ὄντος, δὲν ἐπλησίαζον αὐτόν, μὴ τολμῶντες οὐδὲ νὰ συλλάβωσιν αὐτόν, οὐδὲ νὰ τὸν κτυπήσωσιν, ἵνα μὴ κηλιδώσωσι τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν. Ἐνῷ δ' ἐκεῖνος γονυπετὴς ἐν τῷ κόπρῳ ἱκέτευεν αὐτοὺς νὰ φεισθῶσιν αὐτοῦ ἢ νὰ βραχύνωσι τὸ μαρτύριόν του, ἐκεῖνοι ἔρριψαν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς λίθους τῆς καλύβης καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑπὸ τὰ ἐρείπια.

Ὅτε οἱ ἀρχηγοί, ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, ἔσπευσαν, δὲν εὗρον εἰμὴ πτῶμα εἰδεχθές, παραμεμορφωμένον ἐκ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς κόπρου.

Τὰ μέλη, ἅτινα ἄλλοτε ἐκοσμοῦντο διὰ τῶν πλουσιωτέρων ὑφασμάτων καὶ διὰ κοσμημάτων πολυτιμοτέρων τῶν τῆς Κλεοπάτρας, ἦσαν οἰκτρῶς τετραυματισμένα καὶ ἐρρυπωμένα· τὸ μέτωπον, ὅπερ ἄλλοτε ἔφερε στέμμα ἐκ μαργαριτῶν καὶ χρυσοῦ, ἦν τεθραυσμένον ἐν μέσῳ αἱμοφύρτων χαλίκων.

Συγχρόνως αἱ θύραι τοῦ Πραιτωρίου ἠνεώχθησαν καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ ἐφάνη παιδίον, ὅπερ σεβασμία γυνὴ ὡδήγει ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ παρουσίαζεν εἰς τὸ πλῆθος.

«Ζήτω, ὁ Καῖσαρ, ὁ αὐτοκράτωρ! ἀνέκραξε Δίων ὁ Κάσσιος.

Καὶ πάραυτα πάντες ἀνέκραξαν μιᾷ φωνῇ:

«Εὐτυχία, μακροβιότης εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Σεβέρον!»

TONY.

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἤτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὰς 3,50 (3,70)

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυάλη. δρ. 3. (3,30)

«Λέων Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσση Δρ. 1,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Λίκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. δρ. 1,50 [2]

«Ἡ Ὡραία Παρισινὴ» ..... λεπ. 60 (70)

«Παρισίων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σύη, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίσση (τόμοι 10) ..... Δρ. 6 [7]

«Ὁ Διαβολο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De) Terrail ..... Δρ. 1,50 (1,70-

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου ..... Δρ. 3 [3.30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. ..... δρ. 1 (1,20)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολὰ ..... Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναῖκες, τὰ Χαρτιὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου ..... Δρ. 1 [1,20]

Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου δρ. 3. (3,20)

Χρυσόδετα ..... » 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. ..... 1,50 (1,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιὲ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἤτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Σστεφάνου Θ. Ξένου. Ἔκδοσις δευτέρα, ἀδείᾳ τοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2 ..... Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès ..... δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρωΐς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, ἐς δύο ὀγκώδεις τόμους ..... Δρ. 4 [4 4,50]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [,20]

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9*